

הגזל עצים פרק תשיעי בבא קמא

קו

עין משפט
גד מצוה

בפקדון פסול לעדות - ומקמינן לה בקים קנים אוחזין בגון דלמרי סהדי דהיהו שעתא דכפר ליה קצת קצת ומפסיל חף ע"ג דלא אשכחט דחי באשכחט מה לי מלוה מה לי פקדון: **שבוש קונס** - קס"ד להחייב באוסימס משנה ששכב לשקר קאמר: **ואיכתיב אימא שבוש קונס** - דקאמר אילפא תורה אור לגמרי קאמר דחו לא משלם כדרכי הוה: **דלפולא ניפנס** - ובעינן משלומין ואיכא למימר דשבושה אפטר ליה משלומין כדכתיב ולא יסלם: **אבל פקדון כרשומי דמריס קפי** - ואין כאן ולא יסלם דהא כל היכא דליתיה דמריס הוה: **בפקדון כתיב** - גבי שומר שכר: **לפא שמטא** - דכר הוה: **משלם אם פקדון** - וכפלי וכלאין כפל חלף כבוטין נגבד ומומש ואשם נמי לא שייכי חלף כשהוה דכתיב בגזל הגר והשוודו: **הוה מעלמו** - לאחר שבושה קמני מיהא רישא משלם קין על ידי עדים וקפית לכך דלמך פון ששכב לא יסלם אפי' בלו עדים ומפסיל לא פריך דכתיב לא קאמר רב דהא כתיב והשיב את הגזלה וכשכב והוה משתעי קס: **פון לב"ד** - לא אלימא שבושה לאפקישי ממוחא: **בלו קפית** - כרישא דקמני משלם כשקפן זה והשביעו קודם שתייבחו בית דין וכי קאמר רב, בלא קפית והדינין השביעו וקנייה חושה שבושה דקרתה שבושת קריעין כתיב ואת"ג דסיפא לא מוקומא בקפן דקמני כפל וכפל לא חושה חלף שבושת קריעין מ"מ רישא בקפן וכיחא ליה לחוקמי כתיבי גוויי וכדא דוכחא ולא לחוקמי כתיבי מקומות **הספלה** לא קפית ליה לרב דלמ"ג דקמני משלם כפל לאחר שבושה וכל סקן קין נעשה רב ב'טוען טענת גנב' כדלקמן בשמעתין דשבושה דקא מחייב ליה **לפא** לא מקנייה ליה קרנא: **משכוני נפטר** - לנא כמקומו לתרן קושיות ולהעמיד דכריו: **נשכטין ולא משלמין** - הכתוב ישבע ויפטר ולא ישבע החובע ליעול: **חייב על כל אהם ואהם** - חומש ואשם: **הואיל ויכול למזור ולסודרום** - ומלאה כדכונן כופר מזור: **שכביע עליו קפני** - ומדלא חיי השביעו שמע מינה על ידי דיינין הטיל עליו שבושה וקיצל על כרחו וקפני יכול לחזור ולהודות אלמא אכתי ממוחא חושה ליה גביה: **ללדין קמני השביעו עליו חון לב"ד** - דלמ"ג דחייבוהו ב"ד שבושה כיון דמחון לב"ד השביעו לא קנייה ובפני ב"ד דקמני לא אשביעו עליו קפי: **אם עד שלא כחו עדים סודם משלם** - קין וחומש ואשם: **ולא כפל דאין** משלם קנס על פי עלמו: **משלם כפל ואשם** - אלמא בין נשכב ובאו עדים בין נשכב והוה חייב: **אלא אמר רבא** - לא תשנייה לחיובתיה דרב המנוחא ללדין דיכול לחזור ולהודות לאו תיובתא הוא לרב הוה דכיון דהוה לא קאמר רב, דכל הוה לא שנה טוען טענת אבד ונשכב ונתקף **ולא שנה כתיב**: **טוען טענת גנב ובאו עדים נמי לא אמר רב** - דכפל כי כתיב כתיב נשכב ונשכב (במדבר ה) ונשכב, דהא קין וחומש אמר **לשמטא** - להא דרבא דלמרי כל הוה לא אמר רב: **רב המנוחא סלמיו דרב סופ** - דקיימא לן דלמרי ב' רב רב המנוחא בפ"ק דהנהדרין (דף י"ז) ולי' **לאו יודע דלפניו ב'הוה** פטר רב, לא הוה מוסיב ליה 'הואיל דיכול לחזור ולהודות':

איתוביה רב אחא בר מניומי - פי' בקונט' דלא פריך אלא מרישא והעדים מעידין כי' ולא מסופא ואין גרלה דהא רבא מקשה לקמן כהדיא מהוה דלכתי לא מחלק בין הוה לעדות עד דמחקר לקמן הכי ולי' ח"כ אמאי לא פריך נמי מסופא וגרלה דהא ודאי פשיטא דלא אמר כבוטין טענת גנב ונשכב ובאו עדים שיהא פטור דל"כ לא משכחא כפל דכתיב בלתייחא אלל בהוה ס"ד דרב פטור ואת"ג דשבושה והוהלא כתיב חומש רב הוה מוקי לקרא בקפן ונשכב דחומש ואשם מחייב חף אשבושת עלמו אלל נשכב ע"פ ב"ד והוה בעי למימר רב דפטור דאשבושת ב"ד כתיב ולקח בעליו ולא יסלם: **כאן** נקט כרישא טוען טענת אבד אפי' כבוטין טענת גנב ס"מ למקט דלא מחייב כפל כיון שקפן: **קפני** לא מליחא אמרס דהשביע עליו קמני - ותימה דלמילי קמני משביעך אני ומוקי לה בקפן ויש לומר דהשביע עליו משמע ע"י ב"ד אלל משביעך אני משמע שקפן והשביעו: **וליסני**

בפקדון פסול לעדות והאמר אילפא שבושה קונה שבושה היא דמניא אבל כפירה לא קניא הכא נמי דקיימא באגם ואיבעית אימא מאי שבושה קונה כדכר הוה דאמר רב הוה אמר רב "מנה לי בידך" והלה אומר "אין לך בידך" ונשבע ואח"כ באו עדים פטור שנאמר "ולקח בעליו ולא יסלם" כיון שקבלו הבעלים שבושה ושוב אין משלם ממון/נופא אמר רב הוה אמר רב מנה לי בידך והלה אומר אין לך בידך כלום ונשבע ובאו עדים פטור שנאמר "ולקח בעליו ולא יסלם" כיון שקבלו בעלים שבושה ושוב אין משלמין ממון אמר רבא מסתברא מילתיה דרב במלואה דלהוצאה ניתנה אבל פקדון ברשותיה דמריס קאי, והאלהים אמר רב אפילו בפקדון דכי כתיב קרא בפקדון כתיב יתיב רב נחמן וקאמר דהא שמעתיא איתיה רב אחא בר מניומי לרב נחמן הדין פקדוני

א"ל אבד משביעך אני ואמר אמן והעדים מעידים אותו שאבדו משלם את חברו הודה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם רב נחמן הכא במאי עסקינן כגון דנשבע חוץ לב"ד א"ל אי הכי אימא סיפא הדין פקדוני אמר רב נגנב משביעך אני ואמר אמן והעדים מעידים אותו שנגנבו משלם תשלומי כפל הודה מעצמו משלם קרן וחומש ואשם ואי סלקא דעתך חוץ לב"דמי איכא כפל א"ל יכילנא לשנויי לך: **רישא חוץ לבית דין וסיפא בבית דין** משה שנויא דחיקא לא משנינן לך, אידי ואידי בבית דין ולא קשיא **כאן** **בכפ"ן** **כאן** בשלא קפני א"ל רמי בר חמא לרב נחמן מכדי דרב ילא סבידא לך, משכוני נפטר אדרב למה לך? אמר ליה לפרושה לדרב דרב הכי מתרץ לה למתניתין, והא רב קרא קאמר: אמר קרא *לכל הנשבעין שבתורה נשבעין ולא משלמין הוא דאתא ולקח בעליו ולא יסלם מי שעליו לשלם הוא נשבע **בבית דין המנוחא** *השביע עליו חומש פעמים בין בפני ב"ד ובין שלא בפני בית דין וכפר עליו חייב על כל אחת ואחת ואמר ר' שמעון מה טעם היתאיל ויבד לחזור וכתודם והבא קפני לא מצית אמרת השביע עליו קתני חוץ לב"ד לא מצית אמרת בפני ב"ד קתני: **הא מוטיב לה** והוא מפרק לה לצדין קתני השביע עליו חוץ לבית דין, ובב"ד קפני בתר רבא ובעל הבית שמען טענת גנב בפקדון נשבע והודה ובאו עדים: **אם עד שלא באו עדים הודה, משלם קרן וחומש ואשם, ואם משבא עדים הודה משלם תשלומי כפל ואשם** והבא חוץ לב"ד, וקפני לא מצית אמרת, כפל קתני: **אלא אמר רבא כל הודה לא שנה טוען טענת אבד ולא שנה טוען טענת גנב** (נמי) לא אמר רב, דהא כתיב והתודה דבעי שלומי קרן וחומש טוען טענת גנב ובאו עדים נמי לא אמר רב דהא כתיב תשלומי כפל, קאמר (א) כגון שמוען טענת אבד ונשבע ולא הודה ובאו עדים; **אול רב גמרא ואמרה לשמעתיא קמיה דרב אשי אמר ליה: הוהא ומת רב המנוחא תלמידיה דרב יודע דאמר רב הודה וקמריה הודה ואת אמרת הודה לא אמר רב אמר רבא אחא סבא לרב אשי רב המנוחא הכי קא קשיא ליה - אי**

קמו א ב מיי פ"ב
מכלי טוען וטען
הלכה יא טען עשין טס
טושיט ח"מ ס"י פו טעף
כע וטעף נ (דולא כתיב)
[רב אלפס כלא ונשבושת
סוף פ"ז דף ט"ט]:
קמו ג מיי פ"ב טס
הלכה ד טען טס
טושיט ח"מ ס"י פט
טעף ט"ט פ"ז
קמו ד מיי פ"ז מסלי
שבושת הלכה ט
קמט לאוין רמח:

הגהות הב"ח
(ה) גבי כי קאמר רב
כגון טעוין:
ט"ט
נחמד אין לו - קונט'
והוא אין משלם ממון
גדילין חשיבין למעילין
גבי אמר רבא מסתברא
מילתיה דרב. גיטין דף
י"ג ע"ב ופ"ג: שם
הוה מעלמו. עיין
לקמן דף ק"ה פ"א חו"ט
ד"ה ונלו עדים:
מנכר
(חזקת)
קושיא ד ר' יונה
לכונא אמר רב
תשובות
הפלות תשובות
טענתו דרבי רב
(תשובות אלו משוברות
גב' פסוקא)
ס"ד דת חסונייה: ס"ד דכ"ד
[אין דוקא כתיב חסונייה אלא
ל' אפסילי וזכא טעני וזכא
* סגריים לעי דילן כ'לואר
ד' לואית דמרי לכא
כ"ד - כ"ו פוקד לא אמר רב
* סימון (י) ל'ראות
לפסא חמת
המכונן דלמרי רב
פסטיים, פסטיק
פגמי יודיע
לרמון תשובות
ט"ב]

* אפסילי כי' ד'ק"ט
כ"ד
* ג'כ"ג ד'ק"ט ד'ק"ט
מחן פ' ה' הוה אמר רב
* א"ל ח"כ
טושיט ח"מ ס"י פו טעף
כע וטעף נ (דולא כתיב)
[רב אלפס כלא ונשבושת
סוף פ"ז דף ט"ט]
[על סג']
לקמן קמני
שבושת מט.
[על סג']
כמוחא מב'
* אמר פסטיק
כ"ד חסונייה
ד'ק"ט ד'ק"ט ד'ק"ט
פוקד חסונייה
כ"ד חסונייה
טושיט ח"מ ס"י פו טעף
כע וטעף נ (דולא כתיב)
[רב אלפס כלא ונשבושת
סוף פ"ז דף ט"ט]
[על סג']
טענות לז'
[על סג']
טענות לז'
(כ"ד) - (ט"ט) - חסונייה
וקפני: את חסונייה
טושיט ח"מ ס"י פו טעף
כע וטעף נ (דולא כתיב)
[רב אלפס כלא ונשבושת
סוף פ"ז דף ט"ט]

א